

Namn: Graf Adelard Heinrich Mountbatten Simon Jill etc etc¹ XXIV von und zu und zwischen Lloyd²

Agentnummer: 00667

Sysselsättning: Revisor i Ankh-Morpork League of Temperance

Civilstånd: Avliden

Född: Okänt

"Min gode man, berätta nu, så blir det trevligast för oss alla. Inte? Då ger ni mig inget annat val. Det smärtar mig, men jag måste släcka min cigarett..."

Introduktion: Adelard (eller Noppe som hans "vänner" kallar honom³) är en distingerad adelsman, herre till huset Lloyd av Ankh-Morpork. Han är också en vampyr, men han har aldrig låtit det hindra honom (ofta har det faktiskt varit tvärtom). Som en erkänd mästare⁴ på underrättelseverksamhet, giftmord, förhörsteknik och kampsport så var han Vetinaris förstahandsval som ledare för det yttersta hemliga (Sentient) Beings in Black.

Bakgrund: Adelard är en produkt av det Ankh-Morporkiska skolsystemet, uppväxt och utbildad (och hårdad) på de finaste (och dyraste) internatskolorna. Som arvinge till det gamla och rika adelshuset Lloyd kunde Adelard ägna sin tid åt nobla och manliga göromål, som storviltsjakt, bergsbestigning, kappkörning, upptäcktsresande och krocket. Han har bland annat varit officer i främlingslegionen, gjort något häftigt i den klatchiska öknen (före tiden i främlingslegionen, så han har glömt exakt vad, förutom att det hade något att göra med raphhöns) och visat de där löjliga hoppande agateanerna hur man slåss på riktigt. Efter en passionerad episod med en ovanligt bitsk dam upptäckte Adelard att han behövde mer än klatchiskt kaffe för att gå upp på morgonen. Han lät dock inte detta bli ett hinder⁵ utan fortsatte med sina göromål. Han blev snabbt en aktad och inflytelserik medlem av the Ankh-Morpork League of Temperance och steg så småningom i graderna till den åtråvärda positionen som revisor och drog sig tillbaks till ett någorlunda lugnt liv där spänningen inskränkte sig till nattlig vagnskörning och ekonomi.

¹ etc. etc...

² Ett mycket gammalt och respekterat adelshus. Dess vapen är: på grönt en liten vagn i pärlemor dragen av en liten häst.

³ Detta bruk att använda smeknamn som är totalt orelaterade till tilltalsnamnet är en egenhet bland aristokrater som aldrig har förklarats tillfredställande.

⁴ Dessa färdigheter tillhör allmänbildningen för varje revisor med självaktning.

⁵ När man redan går upp vid fyra och klär sig i slängkappa är det lätt att anpassa sig till livet som vampyr. Det är dessutom mycket mindre trafik i vägen om man kör vagn vid midnatt.

Hans rykte som en duglig äventyrare och nitisk revisor fick Lord Vetinari att bli intresserade av honom när (s)BiB sattes ihop. Adelard hade börjat tröttna på livet som ekonom i alla fall (man blir ju inte äldre, trots allt) och nappade. Han fungerar som gruppens ledare i fält, enbart underställd F.

Utseende: Adelard är lång, smärt och gentlemannamässig med en oklanderlig hållning och en rygg som kan användas som linjal. Hans mellanblonda hår som börjat gråna vid tinningarna är kortklippt och pomaderat, alltid elegant bakåtkammat. Den något borstiga mustaschen finner sitt huvudsakliga användningsområde i att strykas. Huggtänderna poleras omsorgsfullt för att få fram den rätta aristokratiska lystern.

Utrustning: Adelard klär sig så som det anstår hans klass: kravatt, frack, rock om det är riktigt kallt och en stilig svart hatt. Detta kompletteras ofta med en väl använd men fortfarande exklusiv röckrock i rött siden som pryds av huset Lloyds vapen och hans personliga monogram⁶. En monokel och en vacker käpp i dyrbart ädelträ utgör passande accessoarer. Ett ganska stort silveretui med dyra klatchiska cigariller med tillhörande munstycke (också det i silver) och tändsticksask finns alltid nära till hands. Det hör till ovanligheterna att se honom utan tänt rökverk. I sportigare sammanhang klädd helt i tweed, inklusive keps och vacker sidenhalsduk. På uppdrag bär han en välskräddad, åtsittande svart ylletröja med tillhörande mössa och slitstarka (men välskurna) byxor. I innerfickan har Adelard alltid med sig ett antal visitkort, samt medlemskortet i Gillet för revisorer, kamrerer och ockrare.

Karaktär: Adelard är en gentleman. Han ser på pöbeln som småbarn - ibland duktiga och kapabla att göra saker på egen hand, men oftast i behov av rejäl vägledning med fast hand. Han är högdragen och proper, talar korrekt med en aristokrats fulla behärskning av uttal och tonfall, van att bli åtlydd av alla och envar och en mästare på insinuation och dolda förolämpningar. Han vet hur man hotar folk på ett snyggt sätt; ett litet tandat leende här, ett litet lätt knäckande med knogarna där. Som adelsman besitter han en naturlig auktoritet som förstärks av att han inte är rädd för att "smutsa ner händerna" om det skulle behövas (noblesse oblige och allt det där). Han är alltid mycket hövlig, särskilt mot det täcka könet, ända fram till det att det krävs handling. Får han inte sina cigaretter blir han dock snart minst sagt retlig. Detta är han inte sen att utnyttja för att sätta skräck i folk, något som verkligen inte uppskattas av övriga reformerade vampyrer.

Adelard har ett något ohälsosamt intresse för vilda upptåg och är en erkänd mästare på practical jokes. Några av de mer lyckade episoderna, som att byta ut Greve Malcolm de Quib-Quibs hårvatten mot wow-wowsås, ersätta den sköna Lady Scarlett under hennes eget bröllop så att brudgummen Horace l'Oxodonte istället fick kyssa sin kusin Lennie (båda lika fulla efter svenssexan som Adelard ordnat) och stoppa stadsmusikkårens tromboner fulla med illrar, har blivit

⁶ Något förkortat för att få plats på rocken.

legendariska. Detta kombineras med ett ännu större (och (o)dödligt) intresse för dyra och löjligt snabba sportvagnar och lyxhästar.

Egenskaper: Mästare i flera traditionella kampsporter och flertalet vapen, även om han personligen föredrar boxning. Svärdskapen är mest en modeaccessoar. Talar åtskilliga språk och har en gedigen utbildning i och erfarenhet av historia, konst, kultur och religion. Mycket goda ledaregenskaper och en övermänsklig (inte så märkvärdigt) skicklighet i vagnkörning.

Relationer:

Agent (Gayioo) Sasoszi: Adelard är hyfsat säker på att han har hört det där namnet förut, men han kommer inte riktigt ihåg var. Han tvivlar dessutom på att det tillhörde en ninja. Den där Gaiyoo ser också väldigt klatchiskt ut, tror han (minnet av den klatchiska tiden är lite sisådär). Jaja, mycket ord och liten verkstad därifrån. Han borde syssla med boxning i stället, grabben har ju talang.

Fröken (Sally Mae) McAllister: Lantliga flickor har ju sin charm, men i det här fallet är charmen ovanligt rustik. Hon verkar ju dock kompetent på sitt eget sätt, och hon har ju verkligen koll på vapen, friluftsliv och sprit. Jämfört med gruppens övriga medlemmar så verkar hon ju riktigt sansad. Adelard har inte sagt till henne att han är vampyr än. Han tror nog det blir bättre att låta det komma fram efterhand för att undvika eventuella tråkigheter. Lantisar och högafflar.

Doktor (Samuel) Lowsley: Är grabben döpt efter Sir Samuel Vimes så var det ett dåligt val. Han skulle behöva komma ut i friska luften lite mer, inte sitta där och pilla med sina hemska saker. Adelard har aldrig litat på män i klänning, och särskilt inte på män i svart klänning - tajt svart klänning. Trollkarlar. Han kan säkert sin sak, han påstår ju att han blivit rekommenderad av Mustrum Ridcully själv, och det är ju en *riktig* man. Han arbetar bäst om man skriker lite extra på honom och ger honom en tydlig tidsgräns.

Grundvärden: Social kompetens 3, Mental förmåga 2, Fysisk vigör 2

Specialförmågor:

Ur vägen, lurk! (3) – Får alla varelser som är något mindre jämlika (bönder, arbetare, icke-morporkier mm.) att flytta sig ur vägen eller fly i panik

Marquis of Fantailler rules (2) – Adelard slåss som en gentleman: med nävarna! En rak höger golvar de flesta motståndare.

Tandat Smil (2) – Det är otroligt hur många dörrar en liten skymt av garnityret kan öppna.

Med stil! (1) – Adelard är en aristokrat och en gentleman. Går det att göra kan du göra det, med stil.

Annorlunda levande (passiv) – Att vara annorlunda levande har sina för- och nackdelar. Att vara omänskligt stark, kunna se i mörker och tåla det mesta utom att bli uppeldad, halshuggen eller pålad är mycket praktiskt, att bli aska av fotoblixtar eller andra extremt starka ljuskällor, ha en irrationell rädsla mot vitlök och heliga symboler mindre så.

Röker (passiv) – Du röker dina exklusiva cigariller och håller dig lugn. Glöd och lukt kanske är ett problem ibland...

Rollspelstips: Tilltala alla andra med titel och efternamn, om inget annat överenskommits. Prata också så snobbigt som möjligt och håll alltid fanan högt. Du är en gentleman, du är en aristokrat och *du* vet bäst. Uppmuntra plebejerna när de gör något bra, för all del, men kom ihåg att man bara kan lita på dem i nödfall. Var alltid artig. Låt dig aldrig hindras av larviga saker som försiktighet eller odds, och försitt aldrig ett tillfälle att hävda den morporkiska civilisationens förträfflighet. Häv ur dig anekdoter om dina läroverkskamrater och dina släktingar. Skratta åt faror. Le ditt mest förföriska leende mot vackra flickor.